

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713218082
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6713218082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Justičná 9,811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanej: L. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX T. T., adresa pre doručovanie A. B. XX, XXX XX W., zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1 474,32 eur s prísl., o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 10C/219/2013 - 129 zo dňa 28. 10. 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovanú na povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 474,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 474,32 eur od 02. 03. 2011 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania, to všetko v splátkach s tým, že v prípade, ak žalovaná nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, stáva sa splatným celý dlh. Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že okresný súd o návrhu žalobcu rozhodol už rozsudkom sp. zn. 10C/219/2013 - 72 zo dňa 11. 12. 2013, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 412,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 399,14 eur od 02. 03. 2011 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach 50,- eur pod hrozbou straty výhody splátok. Konanie v časti o zaplatenie sumy 32,34 eur zastavil a v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd uznesením sp. zn. 15Co/425/2014 - 101 zo dňa 27. 05. 2015 rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd mal za preukázané, že žalobca poskytol pri uzavretí zmluvy žalovanej finančnú hotovosť vo výške 91 000,- Sk, ktorú žalovaná prevzala. Vykonaným dokazovaním mal zároveň preukázané aj to, že žalobca bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a požadovať zaplatenie celého zostatku úveru naraz, vrátane úroku. Nestotožnil sa s názorom právneho zástupcu žalovanej v tom zmysle, že by žalobca nemal mať nárok na úrok zo zosplatennej istiny vo výške 170,62 eur, t. j. tzv. ušlý úrok, keďže sa jedná o zmluvnú pokutu. Rovnako nemal preukázané, že by úverová zmluva obsahovala niektorú z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. že by táto úverová zmluva bola v celom rozsahu, prípadne v niektorej časti neplatná. Keďže žalovaná je s uhradením žalovanej sumy, ktorú súd prisúdil žalobcovi stále v omeškaní, súd priznal žalobcovi aj nárok na zákonný úrok z omeškania od 02. 03. 2011 tak, ako to bolo uplatnené žalobcom. O trovách konania rozhodol s poukazom na plný úspech žalobcu v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná. Navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalobcu zaviazať na náhradu trov konania, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Podľa názoru žalovanej, rozhodnutie okresného súdu odníma účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesúhlasila s výkladom ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia danej zmluvy, resp. do 31. 12. 2007. Citované zákonné ustanovenie vyžadovalo konkretizáciu úrokov a poplatkov, na základe čoho by pre spotrebiteľa bolo zrejmé, akú odplatu má za poskytnutý úver uhradiť. Za účelom dosiahnutia úmyslu zákonodarcu nie je možné predmetné naplniť bez uvedenia úrokovej sadzby, resp. bez určitého jasného uvedenia úrokov (pevnou sumou) a konkretizácie poplatkov. Následok pri neuvedení úrokov a poplatkov, resp. ich nedojednanie určitým spôsobom priamo v úverovej zmluve, je taký istý, ako pri neuvedení obligatórnych zákonných náležitostí v zmysle úpravy účinnej od 01. 01. 2008. Pokiaľ ide o dojednanie úrokov v predmetnej úverovej zmluve zo dňa 06. 10. 2007, absentuje údaj o úrokoch, tieto v nej neboli určito a konkrétnym spôsobom dojednané. Dojednanie úroku malo byť výlučne súčasťou hlavnej časti úverovej zmluvy, teda listiny obsahujúcej spotrebiteľskú zmluvu samotnú, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Nepostačuje len neurčité a nezrozumiteľné uvedenie vo formálne nedostupných úverových podmienkach. Pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou uvádzanou žalovanou, navrhol vysloviť prípustnosť dovolacej otázky, a to či ust. § 4 ods. 5, resp. § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 31. 12. 2007 vyžadovalo dojednanie úrokov uvedením konkrétnej úrokovej sadzby alebo pevnej sumy úrokov a dojednanie poplatkov konkretizáciou poplatkov. V zmysle úverových zmluvných podmienok žalobcu, konkrétne podľa hlavy 7. § 3, mala vzniknúť žalovanej povinnosť platiť celý čerpaný úver, na základe čoho žalobca vyzval žalovanú dňa 14. 02. 2011 na zaplatenie zostávajúcej časti úveru, spolu so zmluvnou pokutou v celkovej výške 1 887,34 eur. Žalovaná považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že v zmysle bodu 34 sa za čerpaný úver považuje iba suma 91 000,- Sk (3 020,65 eur) pričom pri vzniku povinnosti žalovanej vrátiť úver predčasne má žalobca nárok len na zaplatenie čerpanej istiny úveru, ale už nemá v takom prípade nárok na dojednaný úrok z čerpaného úveru, ani na prípadnú zmluvnú pokutu, do ktorej bol tento úrok v danej veci podľa názoru žalovanej pretavený.

3. Žalobca vo vyjadrení sa k odvolaniu žalovanej, považuje odvolanie za nedôvodné. Má za to, že uzavretá úverová zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti tak, aby mohol byť poskytnutý úver považovaný za úver s úrokmi a poplatkami, pričom medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepatrí údaj o úrokovej sadzbe. Čo sa týka ustanovenia § 4 ods. 5 ZSÚ na základe ktorého žalovaná vyvodzuje záver, že poskytnutý úver je bezúročný, žalobca uvádza, že zákon o uvedenom ustanovení výslovne neuvádza, že v prípade neuvedenia výška úroku za poskytnutie úveru sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom povinnosť platiť úroky a prípadné poplatky spojené s poskytnutým úverom sa v zmluve, resp. v ÚP výslovne uvádza, a to hneď na niekoľkých miestach (ust. § 3 hlavy 1 ÚP, § 1 hlavy 5 ÚP plus prípadne sankčné nároky žalobcov). Tiež poukázal aj na bod 37 ÚZ s názvom konečná výška úveru. V predmetnom bode priamo na prednej strane ÚZ bola uvedená výška úroku z úveru, a to formou, ktorá výstižne vystihuje požiadavku vyplývajúcu z § 4 ods. 5 ZSÚ. Predmetný bod ÚZ obsahuje údaj o konečnej výške úveru, t. j. o sume, ktorú v konečnom dôsledku žalovaná zaplatí za poskytnutie peňažných prostriedkov. Daná suma totiž obsahuje nielen výšku úveru, ale aj predmetné úroky z úveru. Žalobca má za to, že tento údaj najjednoduchšie a najvýstižnejšie spĺňa podmienku, aby bola žalovaná vopred informovaná o výške úrokov a poplatkov, ktoré za poskytnutie úveru bude musieť zaplatiť. Pri výklade náležitostí spotrebiteľských zmlúv je potrebné venovať pozornosť tomu, či z celového obsahu zmluvného dojednanja je možné zistiť zákonom vyžadované údaje a neuchyľovať sa tak k prílišnému formalizmu pri výklade obsahu týchto zmlúv, čo je nesporne prvostupňový súd zohľadňujúc rozhodnutie odvolacieho súdu vykonal.

4. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“).

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prevej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

7. Žalobca si svoj nárok odvodzuje z úverovej zmluvy uzavretej so žalovanou dňa 06. 10. 2007. Okresný súd správne posúdil túto úverovú zmluvu, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31. 12. 2007. Do 31. 12. 2007 boli náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. uvedené len fakultatívne, pričom pokiaľ zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 a 3 uvedeného zákona, a teda nespĺňala podmienky podľa ods. 2 a 3, zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považovala za platnú, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba tak, ako to vyplýva z § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007. Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona v znení účinnom do 31. 12. 2007 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Citované ustanovenie zákona nevyžaduje, aby úrok bol konkretizovaný percentuálnymi bodmi, resp. úrokovou sadzbu.

8. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku iba v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z. z. účinného do 31. 12. 2007 nemala uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov. To, či od spotrebiteľa veriteľ môže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 5 citovaného zákona, sa posudzuje v kontexte k celej úverovej zmluve zo dňa 06. 10. 2007, teda vo vzťahu k výške úveru, konečnej výške úveru a výške RPMN. Ročná percentuálna miera nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa, spojených so spotrebiteľským úverom, a z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. d/ citovaného zákona), pričom je v nej obsiahnutý aj úrok a v celkovej výške je priamo uvedené v úverových podmienkach žalobcu v hlave 5. § 1, že výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

9. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že súčasťou úverovej zmluvy zo dňa 06. 10. 2007 boli úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., v ktorých jasne bola vymedzená výška úroku, ktorý veriteľ od spotrebiteľa požaduje, a ktorý je jednoducho zistiteľný, ako rozdiel medzi konečnou výškou úveru 136 380,- Sk (súčin výšky mesačnej splátky 2 273,- Sk a počtu splátok - 60 splátok) a výškou poskytnutého úveru 91 000,- Sk.

10. Žalobca nemôže byť sankcionovaný nepriznaním úroku len z dôvodu, že v neskoršom období bol zákon striktnější a zaviedol ďalšie náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obligatórne obsahovať. Odvolací súd zdôrazňuje, že až od 01. 01. 2008 bol zák. č. 258/2001 Z. z. novelizovaný v tom smere, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obligatórne obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona, a teda konečnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čím dochádza k sankcionovaniu poskytovateľa úveru pre nedodržanie obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. účinného od 01. 01. 2008). Aj v znení od 01. 01. 2008 zákonodarca ponechal klauzulu (§ 4 ods. 4) podľa ktorej od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného je zrejmé, že zákonodarca naďalej rozlišuje nedodržanie obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo sankcionuje bezúročnosťou úveru a bez poplatkov, od neuvedenia úrokov alebo poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo nie je možné stotožňovať.

11. Zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007 sankcionoval bezúročnosťou a bez poplatkov spotrebiteľský úver len v prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona) čo však v tomto prípade dodržané bolo (RPMN 18,7).

12. Od žalobcu by nebolo spravodlivé žiadať, aby v čase uzatvárania úverovej zmluvy (06. 10. 2007) predpokladal, že od 01. 01. 2008 sa zmení zákon č. 258/2001 Z. z. a že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude okrem všeobecných náležitostí obligatórne vyžadovať aj ďalšie náležitosti, ktorých nedodržanie bude sankcionované bezúročnosťou úveru a bezpoplatkovosťou.

13. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadovaných v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007. Zo zmluvy jasne vyplýva suma splátok istiny úrokov a iných poplatkov (2 273,- Sk), počet splátok (60 splátok), ako aj termíny splátok vyjadrené slovne (prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru).

14. Odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C - 42/15 Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Bíroovej, kde z rozhodnutia (výroku) Súdneho dvora jasne vyplýva pod bodom 2., že čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ďalej pod bodom 3. z rozsudku Súdneho dvoja vyplýva, že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

15. Odvolací súd sa tak stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, že úverová zmluva zo dňa 06. 10. 2007, pokiaľ je posudzovaná v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. v účinnosti do 31. 12. 2007, neposkytuje možnosť sankcionovania žalobcu ako veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z dôvodu postupu podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona, resp. § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona. Nedostatočná zákonná úprava (odstránená až od 01. 01. 2008) nemôže byť na ťarchu žalobcu ako veriteľa. Žalobca ako veriteľ pri poskytovaní úveru v roku 2007 nemohol predpokladať sprísnenie podmienok pre poskytovanie úveru za účelom ochrany spotrebiteľa. Rozhodnutie okresného súdu preto bolo potrebné potvrdiť ako vecne správne.

16. Pokiaľ žalovaná poukazovala na rozhodnutia súdov v obdobných veciach, s konkrétnym uvedením spisových značiek, odvolací súd sa ani v tomto rozsahu s jej názorom nestotožňuje. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/180/2012 z 12. 06. 2013 bol riešený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a nie vrátenie nesplatennej časti úveru. V rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1286/2014 z 11. 06. 2015 bol riešený nárok žalobcu na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, rovnako ako rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/87/2014 z 11. 11. 2014. Z rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/171/2015 z 15. 04. 2015 z popisu skutkových okolností nebolo možné zistiť, že ide skutkovo o totožný prípad.

17. V zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Inými dôvodmi sa odvolací súd zaoberať nemôže, aj keby v rámci preskúmvacieho konania v rámci odvolania vyšli najavo.

18. Okresný súd ako súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, správne aplikoval a interpretoval príslušné hmotnoprávne normy na zistený skutkový stav a rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanoveniami procesného práva, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

19. Žalobcovi, ako v spore úspešnej strane, prináleží náhrada trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

20. Návrhom žalovanej na pripustenie dovolacej otázky sa odvolací súd nemohol zaoberať, vzhľadom na platnosť a účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, podľa ktorého v zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).